

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 16/11
V Lucemburku dne 8. března 2011

Rozsudek ve věci C-34/09
Gerardo Ruiz Zambrano v.
Office national de l'emploi (ONEm)

Občanství Unie vyžaduje, aby členský stát povolil státním příslušníkům třetích zemí, kteří jsou rodiči dítěte, jež je občanem tohoto členského státu, pobývat a pracovat v tomto státě, neboť odmítnutí by uvedené dítě připravilo o možnost skutečně využívat podstatné části práv spojených se statusem občana Unie

Tento požadavek platí i tehdy, když dítě nikdy nevykonalo své právo volného pohybu na území členských států

Gerardo Ruiz Zambrano a jeho manželka, kteří jsou oba kolumbijskými státními příslušníky, požádali o azyl v Belgii z důvodu občanské války panující v Kolumbii. Belgické orgány jim odmítly přiznat statut uprchlíků a přikázaly jim opustit belgické území.

V době, kdy manželský pár nadále pobýval v Belgii v očekávání rozhodnutí o svých žádostech o legalizaci pobytu, manželka G. Ruiz Zambrana porodila dvě děti, které nabyly belgické státní občanství.

Přestože G. Ruiz Zambrano nebyl držitelem pracovního povolení, uzavřel pracovní smlouvu na dobu neurčitou na plný pracovní úvazek s podnikem usazeným v Belgii. Díky tomuto zaměstnání měl v době narození svého prvního dítěte belgické státní příslušnosti dostatečné prostředky k jeho výživě. Navíc tato výdělečná činnost vedla k platbě pojistného na sociální zabezpečení a k úhradě zaměstnavatelských příspěvků.

Následně se G. Ruiz Zambrano stal několikrát nezaměstnaným, což jej vedlo k podání žádostí o podporu v nezaměstnanosti. Tyto žádosti byly zamítnuty, neboť podle belgických orgánů nesplňoval podmínky stanovené belgickými právními předpisy týkajícími se pobytu cizinců a neměl právo v Belgii pracovat.

Manželé Ruiz Zambranovi mimoto podali coby příbuzní v přímé vzestupné linii belgických státních příslušníků žádost o usazení v Belgii. Belgické orgány však výše uvedenou žádost zamítly s odůvodněním, že manželé Ruiz Zambranovi úmyslně nepodnikli nezbytné kroky u kolumbijských orgánů k uznání kolumbijského občanství svých dětí, a to konkrétně s cílem legalizace vlastního pobytu v Belgii.

G. Ruiz Zambrano soudně napadl rozhodnutí zamítající žádost o usazení a o podporu v nezaměstnanosti zejména proto, že by měl být coby příbuzný v přímé vzestupné linii nezletilých dětí belgické státní příslušnosti oprávněn k pobytu a práci v Belgii.

Tribunal du travail de Bruxelles (Belgie), který rozhoduje o rozhodnutích zamítajících nárok na podporu v nezaměstnanosti, se Soudního dvora táže, zda G. Ruiz Zambrano může na základě práva Unie pobývat a pracovat v Belgii. Touto otázkou se belgický soud snaží zjistit zejména, zda se v projednávané věci uplatní právo Unie, i když děti G. Ruiz Zambrana, které jsou belgickými občany, nikdy nevykonaly své právo volného pohybu na území členských států.

Soudní dvůr svým rozsudkem z dnešního dne připomíná, že ačkoli právní úprava podmínek nabývání státního občanství členského státu spadá do výlučné pravomoci daného státu, je nesporné, že děti G. Ruiz Zambrana narozené v Belgii nabyly belgické státní občanství. Požívají

proto statusu občanů Unie, který je předurčen být základním statusem státních příslušníků členských států.

V tomto kontextu Soudní dvůr uvádí, že právo Unie brání vnitrostátním opatřením, jejichž účinkem je to, že občané Unie jsou připraveni o možnost skutečně využívat podstatné části práv plynoucích z jejich postavení občanů Unie. Odepření práva na pobyt osobě, která je státním příslušníkem třetího státu, v členském státě, kde mají bydliště její děti nízkého věku, jež jsou státními příslušníky uvedeného členského státu a jež jsou odkázány výživou na uvedenou osobu, jakož i odmítnutí vydat této osobě pracovní povolení přitom mají takový účinek.

Je totiž třeba shledat, že takové odepření práva na pobyt bude mít za následek to, že tyto děti budou donuceny opustit území Unie, aby doprovázely své rodiče. Stejně tak není-li rodičům vydáno pracovní povolení, vzniká nebezpečí, že rodiče nebudou mít prostředky nezbytné k pokrytí svých potřeb a potřeb členů své rodiny, což by mělo za následek též to, že jejich děti, které jsou občany Unie, by byly nuceny opustit území Unie. Za takovýchto podmínek nebudou tyto děti moci skutečně využívat podstatné části svých práv plynoucích z jejich postavení občanů Unie.

Za takovýchto okolností Soudní dvůr uvádí, že právo Unie brání tomu, aby členský stát odepřel státnímu příslušníku třetího státu, na kterého jsou výživou odkázány jeho děti nízkého věku, jež jsou občany Unie, právo na pobyt v členském státě, v němž mají tyto děti bydliště a jehož mají státní příslušnost, a aby uvedenému státnímu příslušníku třetího státu odmítl vydat pracovní povolení, neboť taková rozhodnutí by uvedené děti připravila o možnost skutečně využívat podstatné části práv spojených se statusem občana Unie.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat totožný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106